

har medvirket til at underminere FN's mulighed for at kunne håndtere de udfordringer, der eksisterer i en globaliseret verden, og med Danmarks deltagelse i Irakkrigen har regeringen efter Kristeligt Folkepartis opfattelse indirekte tilsluttet sig denne kritik.

Krigen har således aktualiseret en gammel debat om en reform af FN-systemet, og som medlemsland bør Danmark gå aktivt ind i debatten om, hvad en sådan reform bør indeholde. Det er derfor nødvendigt, at regeringen fremlægger, hvilke perspektiver regeringen ser for Sikkerhedsrådets virke, og ikke mindst hvilke tiltag og initiativer regeringen vil tage for at igangsætte og forstærke en moderniseringsproces af Sikkerhedsrådet. Det er selvfølgelig også centralt at få klarlagt, med hvilken indsats regeringen vil sikre, at FN's økonomiske fundament opretholdes, og at medlemslandene overholder de økonomiske forpligtelser, og endelig skal vi selvfølgelig ikke glemme de politikudfordringer, FN-systemet står over for.

For Kristeligt Folkeparti er det også afgørende, at vi bidrager til at fremme demokrati og menneskerettigheder inden for den internationale retsorden, sådan som den kommer til udtryk gennem FN, og at fattigdomsbekæmpelse kommer til at stå stærkt, også på den kommende generalforsamling til efteråret. Det er ikke mindst vigtigt, at netop dette sker i forlængelse af verdenstopmødet i Johannesburg sidste år.

Kl. 11.45

Med disse ord som indledning til denne forespørgselsdebat, som Kristeligt Folkeparti har rejst, ser jeg frem til at høre, hvad udenrigsministeren kan redegøre på regeringens vegne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Inden jeg giver ordet til udenrigsministeren, skal jeg gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først finder sted tirsdag den 3. juni 2003.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes nu, vi skal tage debatten, selv om der ikke kommer nogen afstemning, for det er 6 år siden, vi sidst har drøftet dansk FN-politik i Folketinget. Vi ser faktisk frem til en bred FN-debat i dag, og vi vil godt gøre den bredere end kun en diskussion om Sikkerhedsrådet, for vi ønsker at arbejde for et stærkt og handlekraftigt FN.

Danmarks indsats for at styrke den globale organisation bør være ambitiøs og fremadrettet, men samtidig er det vigtigt at have realistiske forventninger til, hvilke opgaver organisationen faktisk kan løse. Diplomati er nu engang det mulige kunst.

Regeringen har følgende overordnede målsætninger for arbejdet i FN: vi vil styrke international fred og sikkerhed og Sikkerhedsrådets indsats herfor; vi vil aktivt fremme en international retsorden og videreudvikle FN's normskabende arbejde, og vi vil gå i front i kampen mod fattigdommen og for den bæredygtige udvikling.

Vi lever i en globaliseret tidsalder, der har haft alt overvejende positive konsekvenser. Den har givet større økonomisk vækst og samhandel, og den har givet øget kulturel udveksling og mangfoldighed. Men samtidig står vi over for en række nye sikkerhedspolitiske udfordringer: terrorisme, spredning af masseødelæggelsesvåben, grænseoverskridende konflikter, flygtningestrømme og udbredelse af livstruende sygdomme som hiv, aids og SARS.

Globale udfordringer kræver globale løsninger, der kun kan findes gennem en fælles indsats i verdenssamfundet, og FN har udviklet sig fra at være en handlingslammet organisation under den kolde krig til et uomgængeligt forum for drøftelse af spørgsmål med globale konsekvenser i det 21. århundrede. Terrorismen er et godt eksempel herpå. I dagene og ugerne efter den 11. september viste FN beslutsomhed og handlekraft. Det styrkede det internationale sammenhold og den internationale retsorden, og det gav nyt håb og selvtillid. Regeringen vil gennem FN arbejde for videreudviklingen af en international retsorden til bekæmpelse af terrorisme, så terrorister bliver stillet til ansvar for deres handlinger, uanset hvor de er begået.

Under Irakdrøftelserne fastholdt USA og Storbritannien lige til det sidste Sikkerhedsrådet som ramme om drøftelserne af indsatsen. Enigheden fra november om håndteringen af Saddam Husseins regime stod imidlertid og desværre ikke distancen, men forsøget blev faktisk gjort, hvilket bestemt ikke var givet før den 12. september, hvor præsident Bush sagde, han ville gå FN-vejen. Nu er enigheden heldigvis blevet genskabt, men om Sikkerhedsrådet efter dette forløb svækkes eller styrkes, afhænger faktisk af medlemmernes egen indsats for at styrke Sikkerhedsrådet og af rådets evne til at samarbejde i fremtiden.